

sterens ansvar, når kommuner og region ikke kan finde ud af det?

Kl. 13.25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen der er overhovedet ikke noget lovsjuk. Der er lavet – der er sådan set ingen grund til, at jeg skal bruge Folketingets tid, hvis mine svar alligevel ikke har interesse. Der lyttes efter nu? Godt – en lovgivning, som gør det meget, meget klart, at det er den pågældende amtskommune og kommunen, der skal fordele de institutioner. Der er lokalt truffet en aftale om, at det pågældende center skal overgå til kommunen. Hvis det er en forkert aftale, så synes jeg, at man skal skynde sig at lave den om. Sådan er det.

Der må altså være nogle politikere i Nordjylland, der træder i karakter og tager ansvar. Det nordjyske sundhedsvæsen drives af regionalt valgte politikere. I spidsen for det står en person, der hedder Orla Hau, som i øvrigt også er formand for regionernes sundhedsudvalg. Det er sådan set der, man må løfte det ansvar.

Hvis man for at kunne løfte det ansvar har brug for et fortolkningsbidrag fra mit ministerium, som vi ikke har givet endnu, skal jeg dybt beklage det. Det vil jeg straks undersøge, når jeg kommer tilbage herfra. Men selve ansvaret med at dimensionere sundhedsvæsenet og sørge for, at patienterne får den behandling, de skal have, og sørge for, at patienterne får den genoptræning, de skal have, er altså et regionalt ansvar.

Formanden:

Så er det fru Pernille Vigsø Bagge for det sidste spørgsmål.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er nødt til at sige, at det er meget interessant, at ministeren kaster sig ind i debatten om cancerpatienter og alle mulige andre patientgrupper, som ikke får den behandling, ministeren selv har udstedt, men når det drejer sig om nogle rygpatienter, er ministeren tilsyneladende ligeglad.

Jeg vil gerne gentage, at Vesthimmerlands Kommune har henvendt sig til ministeren gentagne gange. Jeg har selv stillet spørgsmål til ministeren, og der kommer hver eneste gang nogle ikkesvar. Jeg synes, det er meget betænkeligt, at den her gruppe patienter, som det her handler

om, er fanget i, at ministeren åbenbart har et problem med, at regionsformanden i Nordjylland hedder Orla Hau.

Jeg vil gerne have ministerens svar på: Er rygpatienter andenrangspatienter, som ministeren ikke gider interessere sig for, mens det, når det er cancerpatienter og andre, er meget relevant, at ministeren går ind i sagerne? Er det det, jeg hører herfra?

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke noget problem for mig, at regionsrådsformanden hedder Orla Hau. Det kan være, at det er et problem for patienterne i Nordjylland – det kan man måske godt fabulere lidt over – men det er ikke noget problem for mig. Jeg prøver bare på helt stilfærdigt at sige, hvordan rollefordelingen er her. Jeg interesserer mig levende også for genoptræningspatienter.

Vi har lavet en ny rollefordeling på genoptræningsområdet. Vi ved, at det har synliggjort et genoptræningsbehov, som formentlig hele tiden har været der. Det kan vi se på de tal, vi begynder at få ind, og det kan man i øvrigt også aflæse, når man læser de regionale medier og i øvrigt lægger øre til debatten.

Derfor har vi også aftalt med regionerne og med kommunerne, at vi følger det her område tæt igennem 2006 og 2007 for at se: Er der nogle steder, hvor der er noget regelsæt, der skal justeres, eller nogle vilkår, der skal laves om for at sikre, at alle patienterne får deres genoptræning? Det er sådan set det generelle i det. Det er det, der er mit ansvar, og det tager jeg meget på mig.

Så er der en konkret problemstilling i forhold til en tvist mellem en nordjysk kommune og den nordjyske region. Det er en sag, som nordjyderne skal løse. Det bliver jeg altså nødt til at insistere på. Det er sådan set det, der er hele ideen i, at vi har et regionalt demokrati. Så jeg håber da, at den ordveksling, vi har haft her, kan forandrigt, at man lokalt får taget hånd om den sag.

Det, jeg så siger helt ærligt, er, at hvis der ligger en sag i mit ministerium omkring et fortolkningsbidrag, der skal til, for at den sag kan løses lokalt, så vil jeg selvfølgelig straks efter den her ordveksling drage omsorg for, at det kommer på plads.

Hermed sluttede spørgsmålet.